

Előfizetési árak:

Egész évre	12 fr.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hónapra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő) utca 10. sz. hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámítások intézendők.

TORONTÁL

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferenoz-József-tér,
Hunyady-ház
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Orosz furfang ellenünk.

Nagybecskerek, márcz. 8.

(X) A jó orosz szomszédnak nincs elég baja a maga dolgával, a miénkkel is kezd törődni. Azaz hogy törődött ő velünk mindig, de ahhoz még sem szoktunk hozzá, hogy arra a térre kövessen bennünket, a melyen most találkozunk vele.

Az orosz sajtónak nem tetszik, hogy a magyar kormány oly osztentative megragadta az iniciatívát a szegény felsőmagyarországiak segélyezésére. Rossz néven veszi, hogy a magyar képviselőház minden egyes tagja lemond egy napi diurnumáról, hogy azt az éhezőknek juttassa. Szemére hányja, hogy a magyar társadalom sietve siet a szegény tótnak kenyeret adni. Dühöng, hogy nem hagyjuk embertársainkat éhen veszni, — egyszóval, hogy nem akarunk Oroszországtól tanulni.

De azért nem olyan gonoszak az orosz lapok, hogy minket csak az emberszeretetet szent cselekedeteiért szidnának. Hogy mi összeszedjük filléreinket, hogy odaadjuk az éhezőknek, azzal tán nem is törődnek. De az bántja őket, hogy a tótnak ad a magyar. Ova intik a felsőmagyarországi népet, hogy ne fogadja el

a magyarok jótékony adományait, mert igen magas ellenszolgálatokat fognak azok tőlük követelni. Azt fogják majd akarni, hogy az a tót legyen magyar, magyar minden ízében, vetköztesse le nemzetiségét. Vagyis északi szomszédunk attól tart, hogy ha az éhezők a magyarok pénzéből jóllaknak, elveszti egészen a tért Felső-Magyarországban, a panszláv törekvéseknek, melyek az utolsó évben ugyanis egészen meddők voltak, ezentul semmi talajuk sem lesz.

Nem csodálkozunk szívelett azon, hogy az oroszoknak nem tetszik a magyar nemzet bámulatos jótékony-sága. Hiszen az ő felfogásuk szerint a segélynek sohasem szabad a társadalomtól vagy egyesektől jönni, csak az egyedül üdvözítő czár segíthet a nyomorultakon s a ki vele versenyezni akar, az bünhödjék érte. Ott van Tolsztoj Leo gróf, ki első volt a nagy Oroszországban, ki embertársait megakarta menteni az éhhaláltól, — a hatalom megtiltotta neki, hogy emberszeretetet gyakoroljon. Pedig egész büne abban állt, hogy kenyeret osztott szét Rjásan gouvernementban, mert fenkölt szelleme nem tudott megbarátkozni azzal, hogy maga körül éhezők-
ket lásson, mikor őt dusan áldotta meg

a gondviselés anyagi javakkal. De az orosz hatalom nem türi azt, hogy valaki, még akkor sem, ha annyi dicsőséget szerzett az orosz népnek, mint Tolsztoj Leo gróf, hogy valaki megszégyenítse az államhatalmat. Pusckin azért bünhödött, mert művei a szabadságot hirdették, Turgenjew mert megbocsáthatónak tartotta a nihilizmust, Tolsztoj Leót pedig azért zárták el, mert kenyeret adott az éhezőknek.

Könnyen magyarázható tehát, hogy az orosz sajtónak nem tetszik a magyar társadalom spontán segélye. Joggal félnek, hogy még az a tót is, ki eddig talán (hacsak titokban is) vágyó szemekkel tekintett a czár birodalma felé, befogja látni, hogy jobb itt, a hol mindenkor segítettek még azokon, kik segélyre szorultak. Hogy az a tót szívébe fogja zárni magyar honfitársát, ki rajta megkönyörül, mikor nyomorban van, míg az az orosz „jóbarát“ eddig csak az elégtelenséget szította benne.

De az ellenség fel szokta az ilyen alkalmakat használni, hogy szítsa a tüzet. A mit most az orosz Felső-Magyarországon cselekszik, ugyanazt megteszik külső és belső ellenségeink itt a Délvidéken, mikor az árviz pusz-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A statárium.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Irta: Sebők Zsigmond.

Kihirdették. Tele volt a megye dobszóval meg az akasztófák árnyékaival. Olyan mély esőnd állott be egyszerre a falvakban, mintha egy új tatárjárás közelegne.

Mint egy rettentő vaskéz nehezedett a vidékre a statárium. A nép fantáziája halk bagolyszárnnyakon járta be a megye vidékeit s kísérteties mesékkel népesítte be a levegőt. Tizenkét akasztófáról beszéltek, melyet a város végén állítottak fel. Azután három eszmadia legényről, a kiket egy garaboly szilváért felkötöttek. A statáriummal nem lehet tréfálni. A kinek most haragosa van, az isten irtalmazzon szegény lelkének . . .

Minden komor színbe öltözött. A fák levelei megszüntek susogni; a patakok vize nesztelenül suhant tova medrében; a felhők szélcsondban is oly gyorsan illantak át az égbolton, mintha mind minél hamarabb akarna kijutni ebből az elátkozott tartományból.

A közvélemény különben bizonyos kedvteliséggel válogatta ki azokat, a kiket legtöbb

valószínűség szerint utólér a keserű sors. Mindenütt akadtak ilyen kiválasztottak. Nálunk Kard Endréről susogtak mindjárt kezdetben, a ki kötélverő volt s valószínűleg a mestersége keverte hírbe.

A másik indok, mely Kard Endre mellett szólt, az volt, hogy minden este a góhér utcai csaplárosnénál mulatott, pedig már annak a mélységes fekete szeméibe a szegény Csillér Matyi szeme egyszer úgy beleveszett, hogy husz esztendeig nem látja meg miatta a napvilágot.

A kötélverő mesterség nem valami különös tudomány, de azért egy nagy igazságot még is a kötélverők találtak ki: a minden földi dolgok végességét. Mert ők, mint czehbéliek, tudják, hogy az isten még nem teremtett olyan kötelest, a ki akkora kötelest tudna fenni, a minek vége nincs: tehát a természetben se lehet végtelenség. Ennek okáért minden köteles filozof, a ki teljesen ki van békülve a világ rendjével; a ki tudja, hogy mikor az emberi életet kieresztik, annak egyszer végének kell szakadni. Ez a regula, tehát béke velünk! Tiszteljük apánkat, anyánkat, hogy hosszúra eresszék életünk kötelét.

Csak épen Kard Endre ütött ki a czehből. Szerinte a világ egy nagy ostobaság, mely kezdődött a teremtés művénél, folytatódott a kötél-

verő mesterség föltalálásán, bekoronáztatott az ő lakodalmával és jubileumot ült akkor, mikor a végzet két kis seiyemfűtős gyermeket akasztott a nyakába.

A teremtés ez utolsó apró ostobaságai mindig reszkette bujtak össze a konyhajátóban, ha apjuk lépteit hallottak. Szőke, boglyas fejcskójuk egymáshoz simul s kék szemüket (mind a kéttőé kék volt, mint a buzavirág) kerekre nyitották. Félték tőle.

No meg az az asszony. Bizony az szegény még csak árnyéka sem lehet a délczeg csaplárosnénak. Az arcza fonyadt és sárga volt s kék szeméin mindig ült valami nedves-ség: köny vagy szomorúság. Alakja sovány összeesett volt s oly lapos, mint egy fenyűdeszka. Nesztelen, alig észrevehetően járt a házban s dolgozott szakadatlan. Dolgozott hévvel, lázzal; dolgozott, mintha minden életkedvét a munkában lenné; dolgozott oly mohósággal, mintha azonnal megszűnnék létének oka, a mint egy perczre tétlen maradna No meg, mert a munkában vigasz és enyh van.

Kard Endre gyűlölte családját. A góhér utcai csaplárosné babonás fekete szeme gyűlöltette meg vele: a mikor onnan éj idején szenvedélytől és bortól ittasan hazabotorkázott, a szegény asszony mindig halálos rémülettől megkapatva ragadta ki az ágyból

titja a gazdag vetéseket. De hiába. Elvértve akadhatnak malkotens elemek, melyek az ilyen izgatásokra hallgatnak, a nép zöme azonban ösztönszerűleg belátja, ki a jó barát s megismeri az ellenséget.

Az adófizetés reformja. Steinbach pénzügyminiszter már legközelebb el fogja rendelni, hogy az összes adófizetések jövőben a posta-takarékpénztáraknál történjenek. Steinbach elmondta ezt a tervét Wekerle magyar pénzügyminiszternek is, a ki ezt a célszerűnek ígérkező intézményt valószínűleg Magyarországon is meg fogja honosítani.

Az ifju csehek klubja a napokban népgyűlést tartott, melyben Vasati igen élesen bírálta Rieger politikai tevékenységét s ezekkel a szavakkal jellemezte: „A politikai elzüllöttség netovábbja;“ ezután áttért a bécsi megállapodásokra és azt jósolta, hogy a német szabadelvűekre ugyanaz a sors vár, mint az ó-cseh pártra; tagadta továbbá, hogy ő antiszemita, noha tekintettel a német szabadelvű sajtóra, mely teljesen zsidó kezében van, voltaképen mégis antiszemitának kell lennie. Egy másik szónokot, Herold képviselőt, a közönség minduntalan félbeszakította, miután túlságosan mérsékelt elveket hangoztatott. Végül a gyűlés óriási lelkesedéssel elfogadott egy határozati javaslatot, mely szerint tovább is ellenezni kell az egyezséget s melyben a gyűlés Vasatinak úgy bel- mint külpolitikai programját helyesli.

A fonograf.

(Egy asszonyka levele a kereskedelmi miniszterhez.)

Kegyelmes Uram!

A napokban értesültem arról, (valami technikai lapból) hogy Kegyelmességed, miután a telegrafon és telefonon semmi javítani valót sem talál már, — a fonografra vetette szemét és azt akarja tökéletesíteni és forgalomba hozni.

Megdöbbenve, rémülten olvastam ezt a hirt. — Minden szentekre kérem önt, kegyelmes uram, ne tegye ezt és mondjon le erről az eszméről! A fonograf felette módon veszélyes és kegyetlen találmány, különösen ránk, asszonyokra nézve. És alapos a gyanum, hogy a beszélőgép egész gondolata és ter-

a gyermekeket, s elbujtatta őket. (Egyszer már úgy elverte ilyen kedély állapotban a pater familias a gyerekeket, hogy majdnem behaltak; az asszony pedig egy hétig nem érezte a derekát hasonló okok miatt.)

Ilyenkor rendesen fölvitte a kis Katit meg Gyulát a padlásra, elrejtette egy üres teknőbe.

— Aludjatok, aludjatok susogá. Mi nagyon nyomorultak vagyunk. Apátok beteg. Meg ne mocszanjatok!

S azután egy vértanu elszántságával ment vissza a házba, hol már hangzott a férj zenebonája.

Egy napon végig futott a városban a hír: Meg van . . . meg van . . .

Megvan az a bizonyos első, a kit a statáriális eljárás éhes torka bekapott.

Kartali Muki tudta meg legelőször az új-ságot s mint valami szép bukétot vitte fel egyenesen az alispán kisasszonyoknak. Nagy furórét csinált vele. A kisasszonyok tüstént megbízták, szerezzen nekik alkalmas helyet a tárgyalási teremben. Nagyon érdekes eset: rablógylkosság és szerelmi történet. A rablót saját szeretője adta fel.

Kard Endre volt a gyilkos, a ki az éjjel megölt egy utast a dorogi országúton.

Minden ember tudta, képzelte ezt már. Hisz nem is nézett ki abból egyéb. A czi-

vezete csakis egy féltékeny férj agyában fogamzhatott meg, hogy míg ő távol van, budoárja esendjében és zárt ajtó mögött, kivel és mit beszélget a felesége?

Hogv meglágyítsam az ön vasszívét és könyörületre bírjam, elmondom önnek, hogy minő szörnyen kényes és kellemetlen helyzetbe hozott már egy izben engem ez az ördögös gép, mely olyan kérlelhetlen ellensége az asszonyi — slamasztikának! (Nem találtam rá jobb szót. Bocsásson meg érte!)

. . . Az eset körülbelül három év előtt történt.

A férjem, a ki kereskedő, elutazott, s mikor harmadnap este visszatért, kikelt ábrázattal, dult vonásokkal rohant be hozzám az ebédőre, a hol éppen a vacsorát tálaltattam fel. (A kedvencz ételét főzöttem.)

Mosolyogva léptem eléje és enyevlegve, gyengéden kérdeztem:

— Mi lelt, édesem?

Hörögve válaszolt s szeméit forgatta:

— Menjen szeméim elől! . . . Mindent tudok!

Kaczagnom kellett.

— Mindent? . . . És mi az a minden?

Szinte elkéült a dühtől, a mikor felelte:

— Engem nem ámit el ezzel a kaczagással! . . .

Bizonyítékaim vannak!

Ezzel sarkon fordult, s kifutott a szobából. Néhány pillanat múlva azonban visszatért újból. A kezében valami masinát szorongatott, melyet az asztalra csapott le.

— Ez fonograf, — rikacsolta aztán. — Érti, asszonyom, fonograf, a melyet a budoárja ablakfüggönyei mögött rejtettem el! . . . Halgassa csak, miket beszél!

És csavarni kezdte a masinát, mely a legnagyobb egykedvűséggel a következő, vékony és vastag hangon folyó párbeszédet mesélte el:

Vastag hang: Csak hogy végre egyedül vagyunk!

Vékony hang: Bizony, ideje már!

Vastag hang: Az ember nem is ölelkezhetik a kedvére!

Vékony hang: Még csak egy csókoeskát sem válthat! . . .

Czupp! Czupp! Czupp!

Vastag hang: De hiszen nem tart már soká!

Vékony hang (busan): Régen hallom én már ezt!

Vastag hang: Hja! Nem tehetek róla! . . . Az az utálatos majom nem akar elpusztulni!

Vékony hang: Pedig rossz bőrben van! És semmi szükség sincs rá! . . . Mennyivel különb legény vagy te!

Czupp! Czupp!

(— Hallja, asszonyom, hallja? — sziszegte közbe a férjem.)

Vastag hang: Nem szabad, hogy egy félévnel tovább éljen! . . .

Vékony hang: Nem!

Vastag hang: Akkor aztán új csákót ve-

meres gazemberek is bizonyos fumigáló hangon beszéltek róla, mint egy roppant könnyelmű fráteréről, a ki ilyen veszett időben keveri bajba magát.

Rá lehet tehát eresztetni a törvény kezét a bünre, azt a nagy, rettentő kezét, mely csak sujtani akar. Istennél a kegyelem. A földi bíró most kérlelhetetlen. Statárium van.

A nagy tárgyalási teremben együtt van a város egész társasága. De azért a csöndet mi sem háborítja; halk sutogás elvész mint a lehellet; mindenki érzi a rettentő kéz súlyát, mely ránehezedik a szivekre, s a gondolatokra. Statárium, statárium . . .

A gavallér elnök végig jártatja nagy, a hölgyek szerint érdekes szeméit a hallgatóságban s csak alig észrevehetően biczczenti meg fejét valamelyik hölgyismerőse felé. Most nem lehet udvariaskodni. A kaszás, ki türelmetlenül áll a hatalmas térifu mögött, haragosan zörgeti csontjait: kezdjük már nagyságos munkatársam!

— Vezessék be a vádlettat.

Az belép. Megáll daczosan az elnök előtt s szemhunyorítás nélkül kiállja kegyetlen, szuró tekintetét.

Egy kopasz jegyző elkezd olvasni az iratokat. Száraz egyhangon olvas, a miből alig lehet érteni valamit. No de minek is? A többit elmondja az a vérfoltos ruhadarab,

szek . . . A bluzra meg rávaratom a harmadik esilagot, és álló, megyünk a paphoz!

(— Tehát főhadnagy! — dünnyögte a férjem.)

Vékony hang: Én meg elkérem az asszonyom fekete selyem ruháját és úgy fogok kinézni, mint egy grófkisasszony!

Hirtelen kaczagni kezdtem:

— Tehát ezt fedezte ön fel? — kérdeztem férjemtől. — Ez az, a mi dühbe hozta? . . . Hát nem vette észre, hogy ez a Teresi hangja, a szobalányé? A tüzoltójával beszélgetett a haszontalan és az — én budoáromban! . . .

A szobalány ritul le volt leplezve — és elkergettetett.

De kérdem, kegyelmes uram, hogy ez a eselszövő gép nem leplezhető-e le bennünket is éppen így?

És akkor a fonografnak nagy hasznát fogják venni a kereskedők — irodájukban, de még nagyobb kárát fogják vallani — otthonukban!

Ezért az égre kérem önt, Miniszter ur, ne reformálja a fonografokat!

Bámuló hive:

Z-né.

A másolat hitelűl: — cs

HIREK.

— Márczius tizenötödike a Délvidéken.

A központi lapok révén országsszerte örvedetes föltűnést keltett, hogy a délvidéki városok milyen ostentatív módon ünneplik meg tömegesen a márczius tizenötödikét. E sokat mondó jelenség mindenestre élő bizonyossága a magyarság erős térfoglalásának és a délvidéki városok magyar intelligenciája legszebb hazafiai kötelességét teljesíti e magasztos emlékünnepek rendezése által, s csak a legnagyobb elismeréssel regisztrálhatjuk e mozgalmat, mely önmagában hordja a magyarság föllendülő hazafiságának legszebb dicséretét. Nagybecskerek városán kívül ugyanis, márczius tizenötödikét Temesvárott három helyen, Oraviczabányán az „Arany-kör“-ben, ünneplik meg s viszont Pancsován és Mohácson is megünneplik a szabadságharc hajnalának támadását. Nagy-kikindán azonban nem tudott a magyar intelligencia egész korán ébredni és ott elmarad az ünnepély, a hogy az ottani helyi lap írja azért, mert ott az emberek „tudni sem akarnak“ a márczius 15-ikének meg-

mely az elnök előtt fekszik az asztalon. Egy kék dolmány, melyen tört vérrózsák pirulnak. A nagy ives ablakon betör a sugarak özöne s ráveti fényét a vérre. A sugarak lassan felszívják a vörösséget s megtelnek színével. Mintha lábra kelnének a foltok, úgy rezegnek a fényben, s e mozgó sötétségek olyanok, mint valami rozsdavörös halálfej-lepkék.

Az elnök egyenként veszi át az iratokat a jegyzőtől s oly mozdulattal helyezi maga elé, mintha egy-egy koporsószeget vert volna be valahova. A kihallgatási jegyzőkönyv . . . egy koporsószeget . . . a tanu vallomások . . . kettő . . . orvosi látlet . . . három.

Egy hires fekete képü prókátor, kinek nézetére sokat lehet adni, a szemben ülő dámának, az iratok kriteriumaként, átint egy jelet: kötélhurkot utánoz kezeivel a saját nyaka körül. A szellemes némaképlet a hallgatóságban nagy és elégedett mozgást kelt.

Majd kezdetét veszi a vádlott kihallgatása. Az kereken tagad mindent.

Az elnök átható mély szeméit ráveti.

— Tagadása hasztalan. Itt vannak az iratok. (Ráüt súlyos kezével a „koporsószegek-re.“) Itt van vérfoltos ruhája (Az utolsó kalapácsütés az utolsó szegre.) Lássá, száz bizonyíték szól ellene.

ünnepléséről. A „Felső-Torontál” nem is minden igazságtalanság nélkül. Öngunyval írja a nagykiindaiaknak, hogy „valósággyász-magyarok vagyunk.”

— **Katonai lóvásár.** A katonai lóvásár ez évben márczius hó 30-án, a régi vásártéren fog megtartatni. Vásároltatni fognak ez alkalommal olyan lovak, melyek 4 és 7 év között vannak és 158 centiméter magasságúak.

— **A nagybecskereki telefon.** Nem esatlakoztunk akkor, mikor megjósoltuk, hogy Nagybecskereken azonnal meg lesz a telefonhálózat, mihelyt első feltételek mellett alkalom nyílik a nagyközönségnek annak felállításához hozzájárulni. Rónay Jenő főispán, kit minden mozgalom élén látunk, mely az igazi haladást jelzi, vette a kezébe ezt az ügyet is, s első sorban az ő kezde-ményezésének köszönhető, hogy ma már biztosítottak mondhatjuk a becskerei telefonhálózatot. Ma delben jöttek össze városunk legtekintélyesebb kereskedői a főispáni irodában, hogy a kiépítendő telefont megbeszéljék. Az értekezlet már egy bevégezett ténnyel számolható. Azzal t. i. hogy a becskerei intelligencia bebizonyította, hogy ha a kereskedelmi miniszter husz előfizetőt kér, hát megmutatják, hogy van itt legott harmincz ember is, a ki megérti mit jelent az, ha egy városban telefon van. Mután Rónay főispán előadta a kereskedelmi miniszter leiratát, melyben tudatja a lapunk által már közölt feltételeket (havonként 6 forint két évi kötelezett ség mellett), felolvastattak azon felek nevei, kik eddig jelentkeztek arra nézve, hogy a telefonra reflektálnak. Ezek a következők: Wechsler és Darvas I., Pleitz Fer. Pál czég 2 állomás, Kovács Izsó dr. I., S. Neufeld, izr. hitközség, Schwarz Mihály, Rósa Béla, Kurländer Imre, Kovács Sándor, Mangold Samu dr., Loga Szilárd, Weisz Károly, Deutsch Zsiga 2 állomás, Strasser és König, Weisz Hermann, takaré- és előleg-egylet, torontáli hitelbank, nagybecskereki takarékpénztár, „Torontál” szerkesztősége, városi tanács, főszolgabírói hivatal, főispáni, alispáni és iktatói hivatal, torontáli helyi érdekű vasut igazgatósága, a begaparti vasut állomása, a torontáli helyi érdekű vasut üzletvezetősége, Fuchs Sándor (feltételelesen) 3 állomás, az osztrák-magyar

Kard Endre nyugodt hangon felel:

— Semmiről sem tudok.

— Kolossalis! hörgi a jegyző tintával öntve végig porzó helyett a papirlapot. Ő tagad.

— Tüstént elválik. Jöjjenek be egymásután a tanuk.

Mint az árnyék, egy szomorú, megtört alak vánszorog be a terembe: a vádolt felesége. Kard Endre lesüti fejét és elfordul. Valóban, ha valakinek, úgy ennek nagy oka van ellene vallani.

Az asszony tehetetlen néma gyötrellemmel nézett hol a szigorú bírákra, hol férjére s kezeit tördelte.

— Kard Endréné, szói az elnök, a törvény nem kötelezi, hogy a férje ellen valljon, de a mi bűn, az bűn. Kiváncsán-e vallani?

A bírák szigorú arca, a király mely tekintete, mely rásugárzik a képről s az ablakon belátszó sötét kék ég is azt mondja mind: a mi bűn, az bűn.

Alig hallhatóan motyog az asszony:

— Nem, nem . . . úgy se tudok semmit!

A bírák most már résztvevően néznek a nyomor e kiáltó alakjára.

— Üljön le Kardné, szól az elnök.

Az asszony leül a tanuk helyére és koronként görcsös zokogását vegyíti a tanuvallo-másokba.

(Vége következik.)

bank, összesen tehát épen 30 állomás. Megjegyezzük, hogy egy szálloda vagy kávéház sincsen még ezek között; azonkívül hiányzik még több társulat is, úgy hogy a legrövidebb idő alatt legalább is 40 állomásra lehet majd számítani. Bulla Pál miniszteri posta- és távirada-mérnök e hó 14-én érkezik N. Becskerekre s miután, mint az itt felsoroltakból látható, az előfizetők kellő számban jelentkeztek, alapos kilátásunk van arra nézve, hogy június 1-én már telefon keresztül beszélünk tisztelt polgártársainkkal.

— Nagy tél borult a vidékre. Erősen fagyott vastag hóréteg borítja az egész tájat, és minden kihaltnak, elpusztulnak látszik az ibolyák hónapjában. Az erős hideg, jó vadászok állítása szerint legszomorubb a szegény tapsifüles nyulaeskákra nézve. Szegényeknél most indult volna meg a legörvendetesebb családi események sorozata és így aligha mind el nem fagnak az apróságok.

— **Hertelendyfalva az éhezőkért.** Hertelendyfalváról írják lapunknak: Községünk derek jegyzője, Szabadkay Ignác felhívta a lakosságot, hogy a felvidéki inszések javára adományokat gyűjtsenek, az összegyűlt nép szívéhez szölt, úgy, hogy egy fél nap alatt egy egész halom gabna összegyűlt. Ez történt Torontálmegye egyik legszegényebb községében. Ha e példa után indulna az ország jegyzői kara, rövid néhány nap alatt Arvamegyében nem volna inség. A községi jegyző a nép vezetője, ő többet tehet mint bárki. A derek jegyzői kar tehát megmenthetné az éhezőket.

— **Esküvő.** Schönfeld László, a farsangi járás főszolgabírája itt a napokban vezette oltárhoz Vuchetich Róza urhölgyet, Vuchetich Sándor ur leányát.

— **Jóteköny mulatság.** A nagybecskereki pénzügyi tisztviselők e hó 7-én a Kaszinó helyiségeiben tisztii összejövetelt tartottak, mely csakhamar kedélyes táncmulatsággá fejlődött ki, a vigasz közepette sem feledkeztek meg azonban segélyre szorult embertársaikról, a midőn Tarnoveczky Szilárdné urnő felhívására az arvamegyei inszések segélyezésére maguk közt gyűjtést rendeztek és annak eredménye gyanánt befolyt 14 frt 40 krt. illetékes helyre való juttatás végett szerkesztőségünknek beküldték.

— **Nagybecskereki erkölcsök.** Ha ne tán eddig valaki kételkedett volna benne, hogy jó erkölcsök tekintetében az első helyet foglaljuk el az országban, azt most fényesen megcáfolta az országos erkölcs-nemesítő egyesület, a melynek igazgató tanácsa tegnap Budapesten Manoilovich Emil, kuriai tanácselnök elnöke alatt ülést tartott, s ez alkalommal az erkölcsös cselédek jutalmazására alapított 50 ftes pályadíjat Tomicz Illés nagybecskereki szakácsnak ítélte oda, a ki 50 év óta áll egy és ugyanazon a helyen szolgálatban, volt ezenkívül még több 25 ftes pályadíj is, melyek egyikét Csávossy Béla, a párdányi kerület országgyűlési képviselője és képviselőházi háznagy ajánlotta fel. Az első, 50 ftes díjat mint már említettük, Tomicz Illés nyerte el. Huszonöt forintot kaptak: Nánássy Mária, cseléd, Beczko András, inas. Gyarmathy János, kocsis és Márton Mihály. Ezek közül azonban már egy sem nagybecskereki.

— **Jól kezdik.** Mokrinból írják, hogy ott a napokban két fiut tartóztattak le Szimits Iván és Gavrilov Nityát, kik éjnek idején a szomszéd padlását feltörték s onnét temérdek gabonát elloptak. Az ellopott búzát eladták, a pénz nagy részét a kocsmában elmulatták. A nagy reményű fiuk még alig 13 évesek.

— **Csaló szerb paraszt.** Nem közönséges módját eszelte ki Nedelykov Gyura mokrini szerb paraszt a pénzszerzésnek. A napokban ugyanis beállított Nagykiindán H. Gy. ügynökhöz azzal, hogy neki ezer forintra van szüksége s nyomban előmutatta a szük-

séges okmányokat a telekkönyvi kivonatra, mely jelentékeny birtokról szólott s teljes hitelképességet nyújtott. Az ügynök mindent rendben találván az ezer forintnyi kölcsönt a perjámosi takaréknál ki is esközölte. Képzeltetni azonban, mily nagy volt meglepetése, mikor az intézet utján arról értesült, hogy Nedelykov Gyura mokrini szerb gazda ott megjelent, s a telekkönyvi bekebelezési végzést felmutatva kijelentette, hogy ő kölcsönt nem vett fel; s csakhamar rájöttek, hogy egyik nev-rokona követte el a turlangos csalást, ki időközben a pénzzel Szerbiába megugrott. A pénzügyet kárát az ügynök nyomban megtérítette, ő pedig Belgrádban üti az 1000 forint nyomát.

— **Magyarság és a népiskolák.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter nem régebben tette közzé nagyszabású jelentését, a közoktatási művelődési állapotokról, melyben elsőrendű fontosságot lehet tulajdonítani a jelentés népiskolai állapotok fejlődéséről szóló anyagának. A jelentés e része, a közel mult-hoz hasonlítva örvendetes. A jelentés szerint a magyar ajku tanulósg Torontálmegyében 15 ezer magyar 39,000 némettel, 300 tóttal, 13,000 románai, 31,000 szerbbel és 2000 ruténnai áll szemben. Érdekes a jelentésben, hogy Magyarországon még mindig ez idő szerint 16 iskola van, melyből a magyar oktatási nyelv teljesen ki volt zárva. Végre a jelentés szerint 1869 óta az egy oktatási nyelvvel bíró iskoláknál, az emelkedés így mutatkozik: a magyar nőtt közel 3000-rel, a szerb 300-zal, a román 20-szal. A többiek mint leaptadtak: a német 600-zal, a tót 700-zal, a rutén 260-nal, a horvát 54-gyel. A magyarral vegyes kétnyelvű iskolák száma 1869 óta több mint 100 százalékkal emelkedett.

— **A nyitrai püspök végrendelete.** Roskoványi Ágost nyitrai püspök végrendelete 1890. február 9-ikéről van keltezve. A sírkő feliratát az elhunyt püspök a következőkben állapította meg:

„OSSA AUGUSTINI ROSKOVÁNYI EPISCOPI NITRIENSIS; NATUS 6. DEC. 1807. OBIT...”

Azoknak az összegeknek a felsorolása után, melyeket a püspök a temetésénél való kiosztásra hagyott, következnek az egyes hagyatékok. Venczell nagyprépost gyémántkeresztet lánczczal és gyémántgyűrűt, a házi papok mindegyike 250 frtot, a cselédség pedig másfél esztendei bért kap; a székes-egyház számára a már régebben meghatározott 5000 frton kívül még 1000 forintot hagyott misékre és mindkét arany és ezüst pástorbót; a nyitrai és esztergomi kerületek templomai számára 1500 forintot hagyott. Kapott továbbá az egyházkerületben levő hat konvent 600 frtot, a szent-Vincze nővérek nyitrai, trencsényi, zsolnai és nagyapponyi kongregációi 100—100 frtot, a patronátusa alatt álló kórházak 300 frtot, a nyugalmazott papok alapja 1000 frtot, a nagyobb szemináriumok alapja 1000 frtot, a néptanítók nyugdíjalapja 1000 frtot, a patronátusi diplomok adoptálására 7000 frtot hagyott; a Szent-István és Szent-Albert egyesületek 1000—1000 frtot kaptak. Kap ezenkívül a vácsi siketnéma-intézet 500 frtot, a budapesti vakok-intézete 500 frtot; évi 50 frtot hagyott még a roskoványi plebánia kongruájának szaporítására, a melynek számára Roskoványi még egri kano-noksága idején tett alapítványt. A mi e hagyományok kifizetése után fennmarad, azt két részre osztják. Az egyik részt a dioczezis-alap kapja, a másikat megosztják a nagy szeminárium nyugalmazott papjai alapja és a fuszeminárium között. A szent relikviák, szent olvasók és képek felől a végrendelete végrehajtója intézkedik. A könyveket és kéziratokat a püspök által alapított könyvtárba kell tenni. A végrendelet végrehajtójává Venczell nagyprépostot nevezte ki, a ki fáradságáért 500 frtot kap. A végrendelet kizárja a rokonszerb parasztot, mert a püspök még életében gondoskodott rokonairól és sok ezer forintot adott nekik. Híre van, hogy a rokonok alak hiányok miatt megátadják a végrendeletet,

— **Modern Ábrahám és Sára.** A „Bosnische Post“ban olvassuk a következő hihetetlennek látszó történetet: Sanskimostkerület egyik községében él Sasics Risto bosnyák, nyolczvan éves ember nejével, ki szintén a nyolczvan év körül jár. Ennek az agg házaspárnak 52 évi házasságából egyetlen gyermeke sem született. A napokban azonban a pajkos gólya rászállott a házaspár házára és a nyolczvan éves Ristoné egy ép és egészséges gyermeknek adott életet. Az eset valóságos csuda számba megy és az egész vidéken most egyébről sem beszélnek, mert ilyen dolog Ábrahám és Sára ismert bibliai esete óta aligha történt.

— **Furcsa felségfolyamodvány.** Vilmos német császárhoz a napokban a következő kérvény érkezett, mely egy elzászi helységben kelt: „Ó felsége II. Vilmos császár sokáig éljen. Felséges uram! II. Vilmos császárt illeti a világ legnagyobb megtisztelése. Harminczkezedik születése napja alkalmából boldogságot és áldást kívánok ő felségének mindenkorra. Hogy e napot ünnepélyesen megüljem és másokat is figyelmeztessenek ő felsége tiszteletére, e napon nem dolgozom, hanem arra törekszem, hogy minden ember emlékezzék reá, s azért a helységben levő hét vendéglő mindegyikében szép sommát költök, hogy ezek is részt vegyenek Vilmos császár 32. születésnapjának megünneplésében és részesítsék a császárt a legnagyobb becsülésben és hódolásban, a mint illik. Abban a reményben, hogy nem kell egyedül szenvednem az ez által okozott kárt, még sok ily boldog születésnapot kívánok ő felségének“ stb. A kérvényt egy elzászi ács írta.

Táviratok.

Legfelsőbb kihallgatás. Udvari ebéd.

Budapest, márczius 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A mai legfelsőbb kihallgatáson Ő Felsége előtt Nikolics Fedor báró N.-Kikinda város országgyűlési képviselője is tisztelgett. — A tegnapi esti udvari ebéden Baross Gábor, Péchy Tamás, Csemeghy, Jókai, Wahrman Mór stb. voltak jelen.

A képviselőházban.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, Bánffy Dezső báró elnök, megemlékezvén Csáky István gróf országgyűlési képviselő haláláról, bejelentette Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter lemondását budai mandátumáról.

Baross Gábor kereskedelmi miniszter több beterjesztést intézett a házhoz.

Bokross Elek, a felirati bizottság előadója, indokolta ezután a választfelirati javaslatot, kifejtvén, hogy az ellenzék kifogása, mely e szavakban nyer kifejezést: „Fölséged föltette homlokára Szent István koronáját“ szándékosan félremagyarázott és alapatlan.

Eötvös Károly érdekes és két óra hosszáig tartó beszéde után — melyben támadta a többség feliratát, — benyújtotta a függetlenségi párt feliratát. Közben öt percnyi szünet volt, mely után Eötvös folytatta beszédét és párthivei zajosan megélejték.

A valuta-kérdés.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A valutaszabályozás kérdésében egybehívott szak-

tanácskozmány ma délelőtt 10 órakor fogja tárgyalásait Wekerle Sándor pénzügyminiszter elnöklete alatt megkezdeni.

A párt-körökből.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az országgyűlési szabadelvű párt tegnap esti értekezletén, Podmaniczky Frigyes báró fájdalmas szavakkal emlékezett meg Csáky István gróf elhunytáról és indítványára a klub elhatározta, hogy a családhoz részvétiratot intéz.

— A párt további tanácskozásán, a válaszfelirati javaslat egyhangúlag elfogadtatott.

A nemzeti párt értekezletén, Királyi Pál elnök meleg részvételének adott kifejezést Csáky István gróf szabadelvű párti orsz. képviselő elhunytá felett.

Csáky István gróf †

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Csáky István gróf orsz. képviselő holttestét Szerecsányi püspök beszentelvén, tegnap délután elszállították a család kíséretében Mindszentre, hol a családi sírboltba helyezik. A koporsót rengeteg koszoru borította, köztük Janicsáry képviselőházi korelnök koszorúja, „A korelnök a korjegyzőnek“ fölirattal.

Reformátusok közgyűlése.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A dunamelléki ref. egyházkerület ma közgyűlést tartott Szász Károly püspök elnöklete alatt. A legutolsó közgyűlés óta elhunyt Kerkápolyi Károly, Gönczy Pál és Szalay Ferenczről szép szavakban megemlékezvén, belügyeket tárgyaltak. Felolvasták a tanácsbírói tisztre történt szavazás eredményét. E szerint Ambrus István kapta a legtöbb szavazatot. Darányi Ignác dr. és Ballagi Aladár dr. közt pótválasztás lesz.

Az első hazai takarékpénztár igazgatósági elnöke.

Budapest, márczius 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az első hazai takarékpénztár-egyesület tegnapi rendkívüli közgyűlésén megválasztott új igazgatósága ma tartott ülésében elnökké Dániel Ernő igazgatót választotta. Az ügyeket egyelőre Kléh István igazgató vezeti.

Az öreg Felek bukása.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A szinészek ismételtén összeülő országos kongresszusának mai előértekezletén, hosszas tanácskozás után elhatározták, hogy Felek Miklós elnököt állásából kibuktatják. Ez főleg a vidéki kongresszusi tagok művének tekintendő.

Brutális egy tűzérőnkénytesei

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az Ujépületben egy tűzérőnkénytest három nap és négy éjen keresztülvásba vereten magánzárkában hagytak étlen-szomjan — feledékenységből. Az illetőt eszméletlenül találták meg ma zárkájában. A hogy a katonasorvosok eszméletre hozták, újra bezárták tíz napi fogságát leülendő. Az eset fővárosszerte nagy fölháborodást keltett.

Megszökött sikkasztó bankár.

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A fővárosban nagy szenzációt keltett Lévai Dávid nevű bankár szökése, ki tőzsdei spekulációkra busás nyereség hirdetése mellett, 300,000 forintot szedett föl, ez összeget elsikkasztotta és Bécsbe szökött, onnan pedig hihetőleg Amerikába illant.

A czrepajai zendülés.

Czrepaja, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A tegnapi zendülés első hírére, Dániel László h. alispán távirati uton a legerélyesebb intézkedéseket tette azonnal. Az alispáni intézkedésre nemskára husz csendőrt jelent meg a zendülők által terrorizált községben, és köztük és a zendülők közt véres összeütközés támadt, mely alkalommal számosan megsebesültek. A zendülés onnan támadt, hogy a község a nagybecskerek-pancsovai vasutnál 100.000 forintnyi elsőbbségi részvénnyel van érdekelve, és ez ellen izgatták föl a községbelieket a zendülés vezetői. — Dániel h. alispán, legujabban Pancsováról egy század huszárt kért táviratilag ide, hogy minden eshetőségre készen álljon a község előljárósága. (Mintán ma délután ismét nyugtalanító hírek érkeztek, Dániel László h. alispán intézkedése folytán, azonnal 80 katona és három tiszt ment ki Czrepájára a helyi helyőrségből, hogy a zendülést lehetőleg teljesen elfojtsák. A szerk.)

Az ex-királyné legujabb lemondása.

Belgrád, márczius 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Natália királyné teljesen feloszlatta udvartartását s ezt egy levélben tudomására hozta a regenszégnek: lemondott — ugymond — arról, hogy visszatérjen Szerbiába; csak akkor fog oda visszatérni, ha majd hívják és reményli, hogy fia, ha egyszer nagykoru lesz, legelső kötelességének fogja tekinteni, hogy anyját Belgrádba visszahívja.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatózsdéről.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, márcz. 8. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinát az éretelkedv kedvezőbb, daczára ennek és áruk újabb esést jegyeznek. Effektiv buza 5—7 kr, rozs 5—10 krrel olcsóbb. Forgalom 24000 m. mázsa:

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.12—14.

Buza ősre 9.10—12.

Buza juni.—jul. 9.23—25.

Tengeri máj.—jun. 5.28—30.

Zab tavaszra 5.75—77.

Káposzta repeze 13.35—45.

Szerkesztői üzenetek.

— S. Gy. (Budapest.) Tévedés volt az expedálásban; ma már intézkedtünk. Rendkívüli kiadást nem adunk, mert az eset valahogyan itt nem tette azt a hatást, mint másutt, vagy főleg Budapesten. — Üdvözlét.

— S. L. Minél több újdonságot kérünk onnan, mert nagy súlyt fektetünk arra, hogy a vidék eseményeinek minél hübb tükrét adjuk lapunkban. Hogy ebben a jegyző uraktól várhatunk legtöbbet, abban teljesen igazat adunk önnek.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontái” számára írta: —
Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ.

(8-ik folytatás.)

Gúnyosan kaczagva feleltek:

— Mindnyájan jól látunk, csak a — szerelem lát rosszul!

Minő utakon közeledtek hozzá, s minő eszközöket használtak!

Minő rettentő erőre volt szüksége, hogy el ne tántorodjék, meg ne inogjon!

Mennyi nemességet, mennyi szeretetet kellett a mérleg egyik serpenyőjébe vetnie, hogy a túlsúly ne a másikon legyen, mely tele volt nemtelenséggel, piszokkal!

Hány álmatlan éjet virasztott keresztül, melyek alatt agya forrongott, lelke háborgott s attól kelle tartania, hogy megőrül!

Hányszor nyomta izzó fejét a jégvirágos ablaktáblákhoz, hogy a bensejében forrongó tűz egy pillanatra csillapuljon, enyhét adjon!

Ellene volt az egész világ — és leginkább atyja.

Ellenfeleinek erre okuk volt, neki csak egy — a szerelme.

Látta összetett kezekkel maga előtt könyörögni atyját, a ki már akkor reszkető aggyastán volt, s látta őt fellobbanva, düh-től kipirultan, maga elé terjesztett kezekkel atkozódni.

Minő napok, minő idők voltak ezek!

Színházat játszani, komédiázni folyton.

Remegni otthon, s kedélyesnek, vagnak lenni a leány előtt, hogy az ne is sejtsemmit, hogy az csak bizzék és — szeressen.

Ah, a borzalom napjai voltak azok!

És minő volt a végük!

Minő volt a befejezés!

Az esküvő!

A mikor azt hitte, hogy a dolog nehezebb részén már tulesett. Hogy a dráma véget ér, s a mi ezután következik, az a szebb része lesz a különben sötét és komor történetnek!

S titokban eszébe jutott két gömbölyű, hófehér kar, s két kívánatosan piros ajk. Ezek fogják őt kárpótolni! A karok gyengéd ölelése letörli testéről az átszenvedett éjek sanyaruságait, s a csókok méze feledeti vele az átélt keserőségeket.

Csalódott!

Az esküvőről haza jövet egy sürgöny fogadta őt, mely hírül hozta, hogy közel hetven éves agg atyja agyonlőtte magát s szörnyet halt.

Nem férhetett hozzá kétség, hogy miért tette.

A származására, nevére, vérére büszke főurat mélyen sértette fia házassága. Azt a nőt, a ki polgári szülőktől származik s még azon felül oly hibát is követett el, melyet levezekelnie, jóvá tennie lehetetlenség, nem ismerhet el menyének. S ha a fiu hajthatatlan volt, hajthatatlan lesz ő is. Ha a fiu gyenge és gyáva volt s élete és becsülete között az előbbi választotta, elvetve magától a becsületet, majd bátor lesz ő, az aggyastán, s meghal, de megmenti — becsületét.

S meghalt egy jajszó, egy szisszenés nélkül.

Felfreccsenő vére hulljon alá azokra, a kik halálát előkészítették s égesse őket mindörökkön.

A mézes hetek gyászban teltek el.

Külföldre menekültek, mert itthon ujjal mutogattak volna rájuk, gyilkossággal vádolták volna őket.

Azokat a napokat, melyeknek életük legszebb napjainak kellett volna lenniök. Schweiz zord hegyei és sziklaszakadékaik között töltötték el.

Ősz volt, folytonos eső, szakadatlan vihar.

És ez a zord idő, a maga szivtelen kiet lenségével, kopárságával, örökösen borult egével, süvöltő szelével annyira összhangzott az ő lelkük háborgásával.

Lilla kétségbe volt esve s könyei ugrszóiván fel sem száradtak. Oktáv vigasztalta, dult arcán azonban meglátszott, hogy az események mélyen érintették őt is s hogy lelke nyugalmát atyja erőszakos és kegyetlen halála sok időre megzavarta.

Mi sem volt tőlük távolabb, mint hogy ölelkezzenek és csókolózzanak.

Vér volt közöttük.

Vér, mely tudtuk nélkül, akarattuk ellenére omlott, de még is csak — ő értük!

És a szerelmek közé omló vérnek olyan rettentő józanító szaga van! Az orozáikba szökkenő pir a vért juttatja eszükbe, a tagjaikon átfutó meleg a vérre emlékezteti őket és vérről regél minden, a mihez nyulnak, a mihez érnek.

Valóban nem lehetett tudni, mi volt borzasztóbb: a mult erőszakos küzdelmei-e, vagy a jelen kínos türelem és várakozás.

... És jött az idő az ő mindent eltörölő, jóságos kezével. A muló napokkal lassanként egész multjukra fátyol borult — a feledés. Eleintén ritka, szaggatott, átlátszó. Majd sűrűsödni kezdett. A homályt lassanként sötétség váltotta fel, mely elnyelt mindent.

Sziveikről lepattant a zár, karjaikról lehullott a bilincs.

Szemeikből kiszaradt a köny, s ajkukon összegyűlt a méz.

Az első csók kimondhatatlanul édes volt s az első ölelés feledhetetlenül kéjes és boldogító.

A fátyol teljesen eltakarta multjukat.

Uj életet kezdtek.

A régiből nem maradt meg semmi. Oktáv legalább így hitte. Teljesen egyedül álltak és egymásra utalva. Meghalt az atya és meghalt Lilla szomorú multjának is minden tanuja: a férfi és a — gyermek.

Mástfél évi távollét után visszatértek.

Jöhettek bátran.

Nem beszélt már róluk senki. A mikor a gróf alakja feltűnt a fővárosban, itt-ott hallszott ugyan suttogás, de elmúlt csakhamar az is.

Az ifju pár a fővárosban telepedett le.

Távol a zajtól, lármától, a városliget mögött kerestek ki egy csendes zugot, a hol megvonták magukat. Izlésük, szeretetük valóságos kis paradicsommá varázsolta át azt a helyet.

Villájuk egy hatalmas kert közepén épült. Illatozó virágok, susogó fák vették őket körül, melyek olyan résztvevő, hallgatag tanui tudnak lenni a szerelmes szivek boldogságának.

Lakásuk minden egyes butoradarabját, minden cseccse-beccsét ők helyezték el. Kerülték a pompát, de keresték a szépet.

És ebben a derült, csendes fészekben élték le napjaikat zavartalan boldogságban, jót téve mindenütt s valóságos szenvedélyvel enyhítve a nyomort. (Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontái helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211 3212
		v. v. v. v.
		II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10 9.44
Módos	"	5.57 10.14
*Fény	"	5.49 10.23
Párdány	érk.	6.01 10.35

Párdány—Szécsány.		3212 3214
		v. v. v. v.
		II. III. o.
Párdány	ind.	6.49 3.39
*Fény	"	7.02 4.02
Módos	"	7.17 4.17
Szécsány	érk.	7.40 4.40

Nagy-Becskek—Versecz.		3101 3111
		sz. v. v. v.
		I. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15 —
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22 3.10
Lázárföld	"	8.50 3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	— —
*Lajosmajor	"	— —
Szárcsa	"	9.16 4.16
Szécsány	érk.	9.29 4.30

Párdány I. alul		
Szécsány	ind.	9.39 4.74
Bóka	"	9.52 5.02
Kanak—O-Lécz	"	10.09 5.22
*Baráhháza 6a. sz. őrház	"	10.17 5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26 5.46
Györgyháza	"	10.36 5.58
Zichyfálva	"	10.48 6.15
Nagy-Margita	"	11.03 6.31
*London-Tanya	"	11.10 6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29 7.02
*Temes-Paulis	"	11.37 7.12
Versecz-Rét	"	11.44 7.20
Versecz	érk.	11.45 7.24

Versecz Nagy-Becskek.		3112 3102
		sz. v. v. v.
		II. III. o.
Versecz	ind.	5.12 2.36
Versecz-Rét	"	5.17 2.42
*Temes-Paulis	"	5.24 2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34 2.57
*London-Tanya	"	5.35 3.15
Nagy-Margita	"	6.04 3.23
Zichyfálva	"	6.16 3.35
Györgyháza	"	6.31 3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50 4.02
*Baráhháza 6a. sz. őrház	"	7.01 4.10
Kanak—O-Lécz	"	7.13 4.19
Bóka	"	7.32 4.38
Szécsány	érk.	7.46 4.46

Párdány I. alul		
Szécsány	ind.	8.01 4.56
Szárcsa	"	8.18 5.10
*Lajosmajor	"	— —
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	— —
Lázárföld	"	8.51 5.37
Nagy-Becskek-Bégapart	"	9.22 6.04
Nagy-Becskek	érk.	— 6.08

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerei vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011 3001
		v. v. sz. v.
		I. II. III. o.
	Budapest ind.	7.00 7.45
	Temesvár "	9.30 11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30 3.30
Karlova	"	4.34 4.11
Beodra	"	4.53 4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03 5.02
Kumán	"	6.33 5.22
Melencze	"	7.07 5.42
Ellemér	"	7.35 6.21
Nagy-Becskek	érk.	7.59 6.18

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002 3012
		sz. v. v. v.
		I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.31 7.10
Ellemér	"	6.48 7.33
Melencze	"	7.11 8.08
Kumán	"	7.27 8.30
Török-Becse—Aracs	"	7.52 9.14
Beodra	"	8.27 0.00
Karlova	"	8.39 10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23 11.12
	Temesvár "	— 4.40
	Budapest "	2.05 7.30
		8.40 —

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.**A katalinfalvai községi takarékpénztár**

mint egyéni czég

**üzleti zárszámadása
az 1891. évre.****Zármérleg.**

Vagyon:		Teher:	
Pénzkészlet 1891. év végével	2463.39	Alaptőke	81983.48
Váltótárca	93892.—	Tartalékalap	1028.50
Le a visszszámításban levő	37888.—	Betétek	3669.73
<u>Folyó számlára és jelzálog-kölcsönökre</u>	<u>28234.42</u>	<u>Tiszta nyeresmény</u>	<u>20.10</u>
	86701.81		86701.81

Nyereség- és veszteség-számla.

Tartozik:		Követel:	
A hazai takarékpénztárnak járó részlettörlesztés	4217.51	Kamatokban	11097.42
Kegyuri teher:		Le a fizetett visszkamatokat	4043.27
Plébános fizetése	1613.84	<u>Bevételezett tőkekamat és járadékadó</u>	<u>16.29</u>
Javításokra	84.95		
Tűzkár elleni biztosítás	32.49		
<u>Üzleti költségek:</u>	<u>1731.28</u>		
Betéti könyvecskékért	56.90		
Nyomatványok és irodaszükségletek	51.57		
Postaköltségek	4.52		
Alapítási jogilleték	258.23		
Állami adóban	724.73		
Adakozásokra	5.60		
<u>Tiszta nyeresmény</u>	<u>20.10</u>		
	7070.44		7070.44

Kelt Katalinfalván, 1891. évi december hó 31-én.

Az igazgatóság:Nack Lajos s. k.,
könyvvezető.Putz József s. k.,
vezérigazgató.

Stumpf Jakob s. k.

Brunneth János s. k.

Zacharias Antal s. k.

Schäfer János s. k.

Kollinger János s. k.

Globuschütz Péter s. k.

Stumpf Mihály s. k.

Meng Miklós s. k., pénztárnok.

Ezen zármérleg, nyereség- és veszteség-számla a kereskedelmi törvény 221. és 243. §§ értelmében az üzleti könyvekkel összehasonlítottván, a pénztár megfelelően megvizsgáltván, az utóbbi rendben levőnek találtott.

Kelt Katalinfalván, 1892. évi február hó 16 án.

A felügyelő bizottság:Hollinger J. C. s. k.,
elnök.

Viszkocsill Lajos s. k.

Kollinger Domonkos s. k.

Frecko Sebestyén s. k.

Globuschütz Antal s. k.

3. szám kgy. 1892.

Felolvasatott, átvizsgáltatott és egész terjedelmében mint helyes elfogadtatott. Egyuttal a 20 forint 10 kr. nyeresmény a tartalékalaphoz való csatolása határozatott.

Kelt Katalinfalván a község képviselő-testületének 1892. évi február hó 16 án s folytatva tartott rendes tavaszi közgyűléséből.

Nack Lajos s. k.,
jegyző.Putz József s. k.,
bíró.

Hitelesítette:

Stumpf Jakob s. k.

Zacharias Antal s. k.

(84-3.1)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.